

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak terfogataért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. belyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyitlteri” rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr. fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprenez György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyitlteri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

T. vidéki előfizetőink a lap szétküldésében előfordulható rendeltenségek s egyéb kellemetlenségek kikerülése céljából sziveskedjenek jövőre a postai utalványokat egyenesen kiadó-hivatalunkhoz Kézdi-Vásárhelyre címezni.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

Visszapillantás.

(Folytatás)

A nyomoruságunk alapját képező pénzühiányunk oka legnagyobb részben a társadalom szűk látókörű, ferde gondolkodása, kisebb részben a kormány. Hányszor elmondatott, hányszor hangsúlyoztatott, — s a hazafias elemek gya-

korlatilag alkalmazzák is — hogy honi iparczikkeket használjunk! s ha ezt követné a társadalom, hogy mennyi tömérdek pénz maradna zsebünkben, azt csak az tudja, ki olykor ilyenféle statisztikai kimutatásba is belepillant. De nekünk derogál, nekünk szégyen honi posztból készült felsőt felvenni s körünkben készült kalapot feltenni; mi mindent, még a strümpfit (harisnya) is, külföldről hozatjuk, s nyakkendőnk, zsebkendőnk és ingünk is vagy rumburgi, vagy bécsi; nőkönzönségünk kecses lábait sérti a cipő, ha honi készítmény. S aztán panaszkodunk, hogy nincs pénz! De ha az említett és nem említett cikkekért a pénzt nem küldenek külföldi vándorutakra, akkor bizonyára több maradna itthon. Azonban közönségünk ideges a honi iránt. Nem elég finom, nem csinos, mégis más a bécsi — szokták mondogatni. S hogy e hazafiatlan s a nyomoruságunkra befolyással levő mondókák nehogy kimenjenek divatból s nehogy jelszóvá válják a hazai ipar: ebben országrésze van a kereskedői osztálynak. Nem hogy iparunk érdekét nem hordják szívükben, tisztelet a végtelen csekély kivételnek, nem hogy a honi cikkek forgalomba hozását nem eszközlik, de épen mindent becsümelnek, a mi hazai. Nagyon idején van az „Ifjú Erdély” című lapnak megjelenése, mely a kolozsvári kereskedőifjuság által adatik ki, s melynek célja, hogy elősegítse, hogy ne csak magyar

nyelvű, de magyarul gondolkozó s magyarul érző olyan kereskedői osztályt létesítsen, melynek főfeladatát képezze a honi iparczikkek fejlesztése a hazai cikkek forgalomba-hozása által; mert bocsásson meg a kereskedői osztály szellemé, de nem jogosult s még kevésbé hazafias azon kifogásuk, hogy nekik olyan cikkekkel kell árulni s bárholnan hozatni, mely tetszik a vevő közönségnek. Legyenek ők első sorban magyarok s csak azután kereskedők, s mindjárt másképpen lesz. Miért tetszik a közönségnek inkább a külföldi készítmény? . . . Mert azt dicserik éjig, mivel boltjukban minden külföldi. Ha a honit pártfogolnák úgy, a közönség gondolkodása is hamar változnék s olyan hazafias misistőt teljesítenének, melyért kiérdemelnék az utókor háláját; s a közönség jóllétét s ezzel kapcsolatosan az önmaguk érdekét is előmozdítanák.

De a pénzühiányunk, melylyel a Székelyföldi gazdalkodóssága s iparos-osztálya küzd, kisebb mértékben oka kormányunk is. Nem az adót értem, bárha az is tisztességesen fel van csigázva; adót mindentűt fizetni kell, mert az államnak szükségeit abból kell fedezni; hanem azt értem, hogy a nép fizetőképességét nem fokozza. Elfeledett gyermeke a székelység, s az is volt mindig, a kormánynak. Ha kérünk valamit, azt válaszolják: ti szorgalmas, munkás nép vagytok, úgy is fenn tudjátok magato-

kat tartani; ti úgy sem lesztek oláhok, a nemzetiségeket kell kielégíteni. S e dédelgetésben rejlik a mi pénzühiányunknak s így nyomoruságunknak egyik főoka.

Nekünk nem adnak vasutat, mely a forgalmat élénkítse s mely eladásra szánt cikkeink könnyebb elszállítását lehetővé tegye; nem, még ha stratégiai szempontból szükséges is, mert a szászok földjét kellett vele behálózni. Csináljunk mi magunk önköltségünkön, hiszen a székely nép életrevaló!

Hogy kevesebb pénz jön be hozzánk s így a pénzühiányunk érezhetőnek kell lenni, annak, speczialiter határszéli megyénket tekintve, másik oka az, hogy sehol sincs katonaság, mely a forgalmat élénkítené s mely nagy részben ellensúlyozná a pénzühiányt; sem a megye székhelye, sem Kézdi-Vásárhely városunk, (a néhány honvédet kivéve) mely pedig határszéli fekvésénél fogva is erre jogosult volna, nem dicsekedhetik katonasággal. De Brassó, vagy ne vegyük ily nagy várost, Botfalú s Isten tudja még hány szász város és falu laktaanyával s katonasággal bir. Elismerem, hogy a szász nép élelmesebb s igyekszik áldozni is ilyen kérdéseknél, de az is igaz, hogy ők áldozatra anyagilag képesebbek, mert keresetforrásaik számosabbak s fizetőképességük szilárdabb a sok dédelgetés következtében, mint a miénk.

S hogyan állunk gyermekeink tanit-

A „Székelyföld” tárczája.

A testámentom.

Irta Törs Kálmán.

Nem volt szebb uradalom a szádvárinál, mióta kihaltak a híres Bebekek, a kik még ennél is különbeknek voltak az urai, ha ugyan igaz. Fényes várkastély egy messze látszó halom tetején, bástyákkal és erkélyekkel, körülötte mélyes sánczárkokkal, a melyeknek vashegyű karókkal volt kirakva a feneke. Más, mint madár, be nem juthatott azokon keresztül a vár udvarába, ha csak le nem eresztették előtte a csapóhidat. Huszonkilencz falu tartozott a várhoz, mind oly fajta néppel, hogy királynak vihették volna az utolsóját is valami tót országba, ha nem becsülte volna többre a tót királyságnál azt, hogy nemes Patócsi Benedek uramnak jobbágya lehet. Aztán az a sok malom a zuhogó patakok mentén, a sohasz rengetege tele özzel, szarvasokkal, melyek terhe alatt csak úgy roskadozott Rozsnyón minden sátoros ünnep a püspöki asztal. Künn a mezőn szép aczélós buza, a partoldalakon olyan bor, mint a tűz, a hegyekben vörös márvány, vas, ezüst, meg arany, egy szóval minden áldás egy rakáson, s ez mind Szárvár uráé. Ha körültekintésként ezt az uradalmat, akkor is urí mód megélné abból, a mi a kerítésen belül található, legföljebb egy kis kősdért

kellene elküldenie Máramarosba. Ez az egy, a mi itt nem terem.

És ez a szép jószág most mind gonoszul pusztul. Rászáll a vörös barátokra.

Isten, vagy mit mondok? csak a gonosz maga a megmondhatója, micsoda praktikával zavarhatták meg annyira a jó Bence ur fejét, hogy ezt a szép jószágot ő rájok testálja. Okos ember volt pedig, a mi azzal a Márton fráterrel össze nem adta magát, a ki azután annyira belátozta magát a bizodalmaiba, hogy az öregnek végtére már akarata se volt magának, s még egyetlen fiát is a vörös barátokra bízta, hogy neveljen belőle, hogyha tud, papot.

Hiszen nem is csodálkoznék a jó öreg emt bernek ezen a hóboros elhatározásán senki sem annyira, ha ő lett volna faniliájában az utolsó. Hagyhatta volna birtokát akár a vörös, akár a fekete barátoknak. De volt fia s azt az ösiből ily különös módon kitudni, az igazán megfoghatatlan egy máskülönbönböcsnek ismert embertől.

Vagy ha lett volna több ivadéka is. De mikor csak ez az egy Bálint fia maradt s azt is papnak szánja, hogy magva szakadjon a híres nemzetségnek, mely az első közbe tartozott széles ez országban!

Igazán nem csoda, ha mindenki szánta a szegény gyermeket s kárhoztatta még a sírjában is az öreg, a ki egy ilyen végső iu-

tézkedés után nyugodtan tudta lehunyni szemet.

Márton papék persze hogy azonnal beleültek a dominiumba, ámbátor jussuk most még voltaképen nem volt hozzá.

A jászói konventnél letett testámentom szerint szádvári és putnoki Patócsi Benedek uram tiszta elmével és komoly meggondolás után akképen rendelkezett, hogy Márton barát vegye gondjai alá Bálintot, az egyetlen fiút, neveltesse akként, a hogy a rangja és vagyonbeli állapota hozza magával; bár lenne pap, ez volna legforróbb kívánsága. Ha azonban a fiú ez iránt a tisztas állás iránt legyőzhetlen aversziót tanúsítana, ne kényserítse rá; akkor hadd szolgálja a királyt.

Ha pedig megérkezik majd az az idő, melyet a törvény kiszab, hogy a fiú maga rendelkezessék a sorsa és vagyona fölött: arra az esetre a testámentom úgy intézkedik, hogy itt van a szádvári uradalom a huszonkilencz faluval s ott a gombaszögi szurdokban van a vadászkastély azzal a darab rétséggel, melyet a Sajó körülkanyarit, s a hozzá tartozó erdőséggel. Ha Bálint urfi érett korába lép, válassza Márton barát, a ki addig az egészet kezeli, ezt a részt a szádvári uradalomtól külön, aztán — ez az, a min jó ismerős és idegen nem győz eleget csodálkozni — aztán a melyiket akarja, juttatja a Patócsi örökösnek. A másik legyen a vörös barátoké. Ha pedig a felek között

pörre kerülne a dolog, tegyen benne igazságot a király.

Soha ilyet, a mióta a világ fönnáll! Egy jóra való, derék, okos fiút, mint ez a Bálint, így megnyomorítani! Hiszen csak nem evett gombát az a barát, hogy a gombaszögi vadászkastélyt tartsa magának azzal a tenyérnyi kaszálójával s néhány tölgyfájával, a hercegséget érő uradalmat pedig adja ki az örökösöknek! Még ha ő maga megtenné is, mit szólna hozzá a többi vörös barát?

Szegény Bálint, te ugyan koldusbotot vehetsz a kezébe apád nagy birtokai mellett, ha ugyan nem találod okosabbnak malmot állítani a vadászkastélyod alá s örölni benne apád jobbágyainak a kenyerét. Legokosabb lenne, ha fölvennéd a reverendát s magdból is beállnál vörös barátoknak, akkor legalább lenne részed az anyai jussból.

Bálint gyerek pedig nem látszott törődni az egész örökséggel. A barátságát ugyan nem vette magára, hanem kiválasztott az apai ménésből egy jó lovat, a fegyveres teremben páncélt, fegyverzetet, s maga mellé vevén néhány jó szolgáját, elindult a zsebrákok ellen, kik akkor az ország felső részeit pusztították. Ma már kapitány a király fekete seregében s egyik legjobb vitéz a király táborában.

Történe egyszer, hogy Gömörben is megfordulna a király s megkapáltatná a fényes urakat a szőlőben emberül, a mint az ékesen

tarthatásával? Magasabb tanintézetek hiánya itt is befoly a többször említett pénzhiányra. Ha magasabb kiképzetésben akarjuk részesíteni gyermekeinket, el kell vinnünk Brassóba a szászokhoz, vagy távoli vidékre, s keservesen összegyűjtött filléreinket el kell, hogy hordjuk minden compensatio reménye és feltétele nélkül.

Középiskolák dolgában rosszabbul állunk, mint Magyarország bármely megyéje, mert mi székelyek itt a határszálen életrevalók vagyunk s könnyen el tudjuk viselni a tanítás költségeit. Sem egy főgymnasiumra, sem egy tanítóképző intézetre, sem kereskedelmi vagy főreáliskolára nem voltunk eddig méltók, melyek közül pedig bármelyik jó-tétemény lett volna megyénknek. De Brassó csak két évvel ezelőtt is 3 főiskolát kapott, hogy a szászok a magyarosodáshoz kedvet kapjanak. Ha 600 esztendő alatt nem lettek magyarok, bizonyára a további dédelgetés sem csinál belőlük nem csak magyarokat, de még jó hazafiakat sem.

(Folytatása következik.)

Gordon.

Uj miniszter. A hivatalos lap folyó hó 30-ki száma a következő kir. kéziratokat közli:

I. Kedves báró Orczy! Magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán Önt a közmunka- és közlekedési magyar miniszterium ügyeinek ideiglenes vezetéséről, az ebbeli megbízatásában tett szolgálatainak elismerése mellett ezennel felmentem. Kelt Bécsben, 1886. évi december hó 29-ikén. Ferencz József s. k. Tisza Kálmán s. k.

II. Kedves Baross! Magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán Önt közmunka- és közlekedési magyar miniszteremmel ezennel kinevezem. Kelt Bécsben, 1886. évi december hó 29-ikén. Ferencz József s. k. Tisza Kálmán s. k.

Ujvi üdvözetek. Az országgyűlési szabadelvű-párt tagjai régi szokásukhoz híven új év napján testületileg jelentek meg Tisza Kálmán miniszterelnöknel, pártjuk fejénél, s üdvözölték az újv alkalmból. A párt szóvivője Zichy Antal volt. Üdvözlő beszédében jelentékeny részt szentelt a külügyi politikának s kifejezést adott a párt nevében a miniszterelnök iránt táplált bizalomnak. Tisza meghatóttan válaszolt, de valami fontos nyilatkozatot, a mire pedig számítottak, nem tett; a politikai helyzetre vonat-

kozólag most is csak azt ismételte, s mit tavaly a delegációkban mondott, t. i. hogy „a mi célunk nem lehet más, mint mindent megtenni a béke fenntartásáért egész addig a határig, a hol a béke fenntartásának ára a monarchia és így hazánk becsülete s létérdekei lennének“. — Sokkal érdekesebb és kevésbé tartózkodó nyilatkozatok tettek Péchy Tamásnál, a képviselőház elnökénél, kit Falk Miksa üdvözölt. Elismeréssel emlékeztetve meg az elnöknek a képviselőház ülésén tanúsított tapintatoeságáról, áttér a Janszky-ügyre, majd a pénzügyi helyzetre, mely „komoly hangulatot“ okoz a párt tagjaiban s erre nézve a többi között azt mondja, hogy a szabadelvű párt „nem kicsinyli a helyzet komolyságát és nem szépítgeti azt, a mi helytelenül történt“, de bizik abban, hogy erejük teljes megfeszítésével e bajok orvosolhatók lesznek. Hosszabbban foglalkozott a külügyi politikával. Beszédének részén meglátszott, hogy nagyon is válságosnak tartja a helyzetet. Péchy Tamás elnök meglehetősen szavakban köszönte meg a bizalmat. Ő is megemlékezett a kiegyezésről s a pénzügyi helyzetről. Ez utóbbira vonatkozólag a szigorú takarékoság elvét hangsúlyozta. A külügyi helyzetet ő is komolyan látja, de meg van győződve, hogy Magyarországot, szeretett királyával élén, mindig helyett fog állani.

Vilmos császár új év napján ünnepelte meg katonai szolgálatainak 80 éves jubileumát. Berlin városa már a reggeli órákban gazdagon fel volt lobogozva. Midőn a császár a székesegyházba ment, a lakosság nagy lelkesedéssel üdvözölte. A német hadsereg parancsnokai a trónörökös vezetésével mellett tisztelegtek az ősz uralkodónál. Az üdvözlő beszédet a trónörökös mondotta. A császár igen szíves szavakban válaszolt. Beszédét végeztével megölelte a trónörökös, azután pedig Moltke grófot, s végül ama reményét fejezte ki, hogy a jelenlévőket 1888. évi jan. 1-én ismét magánál fogja látni.

A keleti válság.

Mozgósítási hírekkel van tele a levegő. A tartalékosok utolsó ellenőrzési szemléjén feltűnt az érdekletteknek a parancsoló főtisztek ama kijelentése, hogy a tavaszra mindenki hozza rendbe családi ügyeit. Nem titok többé, hogy a honvédelmi miniszteriumban az előfogatok menetrendjét lázas sietséggel alkotják össze; a közös hadügy-miniszteriumban tárgyalások folynak a hadsereg stratégiai felvonulásához készített tervek kiegészítése iránt; a lövészintézetek küldött-ségeinek pedig kiadatik a rendelet, hogy a lövészintézetek nyilatartásáról jelentést tegye-

meg legyen énekelve régebb és újabb krónikákban.

Ott, a hol három vármegye sarkallik együvé, föltűnik előtte Szádvár a hegytetőn.

— Ejnye, be helyes egy domicilium! vajjon kié? — kérde a király.

— A vörös barátoké, uram király — válaszolának a vármegye urai.

— A vörös barátoké? — csodálkozik a király — aztán mióta?

— Nem oly régóta, felséges ur, alig néhány esztendeje. Patócsi Benedeké volt az előtt.

— Patócsié? Hisz annak, ha jól tudom, fia van. Patócsi Bálint, nem a te apádé volt ez a vár?

A fekete sereg vitézeiből előállott egy sugár szál legény s hódolattal közeledék a király elé. Minden szem reá nézett. Szép, szelíd arca volt, mint valami lánynak. A ki így látta, nem tette volna róla föl, hogy olyan oroszán a csatában. Most még inkább sajnálták, látva, mily gyönyörű daliává fejlett.

— Igen, királyom — mondá nyugodtan

— Szádvár az én atyámnak volt a birtoka.

— S hogyan történt, hogy most nem a tied? Hiszen apádnak egyetlen örököse te vagy.

Bálint arcát bíborpirosság futotta el.

— Én egy becsületes nevet és egy jó kardot örököltem az atyámtól, s nekem, uram királyom, ennyi elég.

— Tisztelem gondolkozásodat, jó fiu, —

válaszolt a király komolyan — csak hogy ebbe a dologba a királynak is szava van. Őseid jószágait királyi donációba kapták firol fira szálló jussal, s ha én most egy ily birtokot idegen kezekben talállok, arról talán nekem is tudnom kellene valami!

— Atyám akarata szent én előttem, — mondá Patócsi Bálint, mialatt kérdőleg tekintett a király arcába — eszedem előttem, kegyelmes királyom, vedd tekintetbe te is az ő érdemeit.

— Atyád emlékét én is tisztetem, — mondá a király — de engem törvény kötelez, hogy a dolgot megvizsgáljam, mely előttem olyan csodálatos. Menjünk, uraim, ma a vörös barátoknak leszünk a vendégei.

A nagy lovagteremben gyűltek össze az urak. Emelt széken ült a király, körülötte a főurak és szolgálattelvő vitézei. A király komoly, gondolkodó arccal tekintett a kezében levő pergamentbe.

Márton barát fűrésző tekintettel vizsgálta a király arcvonásait. Nagy dolog volt az ő rá nézve, hogy mit olvas ki abból az írásból a király. Nyugtalanág azonban nem látszott az arcán; hiszen az az írás oly világos és a király olyan igazságos! Egészen biztos volt a diadalról.

Mátyás király végig olvasva az iratot, fölemelte fejét s végig jártatta tekintetét a fényes gyülekezeten. Bálintot kereste szeme, a ki hátravonulva, egy szék karjához támaszkodott s mereven nézett maga elé.

nek a miniszteriumnak. Most a honvédelmi miniszter tudatja a törvényhatóságokkal, hogy a közös hadsereg lovasságához tartozó szabadságoltak és tartalékosok közvetlen bevonulása mozgósítás esetén ép úgy történik, a hogy a többi legénységénél, s így jövőre a járási tisztviselők kötelességeit szabályozó utasításból az a rész, mely a közös hadseregbeli lovasságra nézve kivételt tesz, érvényen kívül helyeztetik. Mindez legalább is azt bizonyítja, hogy kormánykörökben a politikai horizonton mutatkozó follegeteket komolyan veszik s a nem lehetetlen válság kitörése óráján készen akarnak lenni a döntő eseményekre.

Szenzációs hírt közöl a kolozsvári „Ellenzék“, melyet ide is igtatunk. A nevezett lapot Budapestről távirati uton arról értesítik, hogy „három nap alatt a sorhad és honvédség általános mozgósítása elrendeltetik s az összes vasutaknál táviratilag már elrendeltetett a szükséges előmunkálatok azonnali megtétele.“ Ez a hír azonban, mint lapunk zártakor értesülünk, valótlannak bizonyult.

Mint már említettük, a bolgár küldöttség a múlt héten Londonba érkezett. A küldöttek látogatást tettek Iddesleigh angol külügyminiszternél, s előtte is hangsúlyozták, hogy a mingreliai herceget nem fogadják el jelöltül, jól lehet azt Németországban is ajánlották. A szobranje autoritását a küldöttek az adók pontos behajtása és az ujoneozás végrehajtásával igazolták. Kijelentették, hogy belátják Battenberg Sándor visszatérésének a lehetetlenségét, jóllehet őt szeretnék fejedelmüknek. Végül Anglia barátságos intervenczióját kérték a többi hatalmaknál, hogy Bulgária lehető gyorsan fejedelmet kapjon.

Iddesleigh, bár nagyon szeretetreméltó formában, csak annyit ígért, hogy Anglia rokonszenzussal viseltetik a bolgárok törekvése iránt, s a mennyiben a szerződési kötelezettségek megengedik, azon lesz, hogy Bulgária érdekeinek szolgálhasson. De Anglia messzebb nem mehet a dologba. Bulgáriának első sorban az érdekelt hatalmakkal kell egyezsége jutnia. Ez volt a külügyminiszter válasza, mely bizony a bolgároknak nem költhet valami vérmes reményeket.

A mia politikai helyzetet illeti, arra nézve ide igtatjuk a „Bud. Corr.“ egy bécsi táviratát, mely következőképpen igyekszik a harcias híreket ellensúlyozni: Az Európa politikai helyzete iránt néhány nap óta több oldalról kifejezést nyert aggályok a tényekben

Meglátszott rajta, minő kinosan nehezül lelke ez a jelenet.

A király most megnyitja ajkait. Az igazlato, az itélő bíró szolt belőle.

— Nemes Patócsi Benedek, e várkastély ura, derék oszlopa volt országunknak, igaz hive a királynak, a csatában bátor, a tanácsban bölcs. Ámbátor tehát nem csekély csodálkozásunkra a király tudta nélkül rendelkezett királyi elődeinktől nyert vagyona fölül, mi, tekintve az ő érdemeit, valamint fiának az ő kívánságát, nem másítjuk meg végakarátát, sőt rendelkezését királyi hatalmunkkal is ezennel jóváhagyjuk, megerősítjük és betű szerint végrehajtjuk.

Halk morgás keletkezett a teremben a király e szavaira. Az urak összeszentek s látszott arczukon a megütközés. Hát ez az az igazságos király? A ki rendén találja, hogy egy öregsegtől elgyengült ember minden igaz ok nélkül megfoszthassa igaz örökségétől egyetlen gyermekét? Lehetőséges az, hogy a törvény tiszteletében legelől járó király maga szentesítse a törvénynek ily durva megsértését s még példát mutasson másoknak is hasonló igazságtalanságok elkövetésére? Idegen kézre juttatni egy ilyen birtokot s a törvény szerinti örökösnek egy akkora földcsékvél szurni ki a szemét, melynél egy jóra való földesur még a jobbágyának is nagyobb ad használatba! Ah, ez nem az igazságos Mátyás!

Még az ősek arczképei is komoran, mogor-

semminemű alappal sem bírnak. A helyzet a delegációk üléséhez óta egy irányban sem változott. Az összes hatalmak békeszeretete napról napra kétségtelegebb módon nyilvánul. Berlinben mindent elkövetnek, hogy minden kolleziót elkerüljenek; még azt is kockáztatták, hogy Németországnak Ausztria-Magyarország iránti minden kételyen felül álló szerződésűségét némely oldalról komolyan kétségbe vonhatnák. Hogy Ausztria-Magyarország a háborút nem ohajtja és provokálni semmi esetre sem fogja, ez iránt még Oroszország sem kételkedik; hogy pedig Oroszország sem akar háboruszkodni, nemcsak azon törekvése bizonyítja, hogy az ellentéteket diplomáciai uton iparkodik kiegyenlíteni, hanem nem kevésbé azon tény is, hogy Oroszország hadseregszervezete még hosszú időn át tartó átmeneti stádiumban van. Az Oroszország nyugati és déli részeiben való csapatmozgásokról az utóbbi időben oly számosan felmerült hírek kivétel nélkül lengyel forrásokból származnak s legnagyobb részt célzatos koholmányok. Kelletlen — mert nem tisztázott — hangulat uralkodik ugyan, de az összes tényezők azon vannak, hogy békés, még pedig csakis békés megoldást találjanak.

Különben az újv változatlanul hagyta a helyzetet, melyet legjobban jellemzett Goblet francia kormányelnök a nála tisztelgők előtt, midőn azt mondá, hogy egész Európa fegyveres békében él, már pedig az ilyen béke igen alkalmas arra, hogy a közvéleményben koronként aggodalmat keltsen. Hozzátette ugyan, hogy semmi olyasról nincs tudomása, a miből arra lehetne következtetni, hogy a fegyveres béke eme helyzetéből háboru lesz, sőt reményli is, hogy nem lesz; de maga ez a nyilatkozat, ez a jellemzés, tökéletesen jellemző a helyzetre nézve. Mindegyik háborura készülnek és mindenütt háborútól félnek, de mindenütt azt reménylik, hogy mégsem lesz háboru. Ennél tovább a diplomáciai bölcsesség, mely ezt a helyzetet teremtette, vagy inkább csak létrejönni engedte, nem terjed.

Igazán jelenet folyt le Pétervárt a legutóbbi minisztertanácsok egyikén, mint egy ottani távirat jelenti. A külügyi helyzetről és a háboru lehetőségéről volt szó. Ekkor a csár öklöbe szorította kezét és tetteleg megfenyegette azokat a minisztereket, a kik háborus véleményt nyilvánítottak. A csár végül felkiáltott, hogy nem akar háborút.

ván tekintettek alá a falakról az ilyen igazság-tételle.

Csak két ember emelte föl fejét ebben az egész gyülekezésben. Diadalmas, sugárzó arccal Márton barát, mint a ki immár az utolsó instanciában is megnyerte pörét, honnan tovább már főlebb apellálni nem lehet, és Patócsi Bálint, ki halálával, szeretettel fordítá arcát a király felé, a ki föntartja és megerősíti az ő atyjának a végakarátát.

— Két birtokról beszél testamentomában hívünk, Istenben boldogult jó Patócsi Benedek. Kicsit erő, kevés szerzemény a gombaszögi. Fejedelmi birtok Szádvár és a hozzá tartozó uradalom. Ez írás szerint Márton barátunk a kettő között választása van. Márton barát, állj elő és nyilatkozzál, hogy birtokodat a törvényes formák szerint is átadhassuk szerzetednek s abba annak rendi szerint beigtathassuk. A két birtok közül melyiket akard?

— A szádvári uradalmat, kegyelmes királyom — válaszolt Márton fráter mohón, nehogy a királynak ideje legyen kimondását megbánnia.

— Tehát a szádvári uradalmat akard? Igen? Jól van. Hallottátok, urak?

Halk morgás jelezte a teremben, hogy jól hallották a barát választását. Hiszen hogy is akarná azt a másikat, a mely még tán petrezselymes kertnek sem volna a barátoknak elég?

— A szádvári uradalmat akard? — ismétlé a király harmadszor is. — Igen jól van, Márton barát. Ismered jól a testamentomat?

Felhívás.

A háromszékmezei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet a magas kormány kegyes segélyezése folytán oly jól szervezett női ipariskolát állított fel, melyben ugy az éltesebb s a női munkák különböző ágaiban jártas nők ismereteiket teljesen befejezhetik, mint pedig a kezdők vagy hiányos ismerettel bírók alapos tanulmányra tehetnek szert.

E célból egy-két havi tanfolyamra a női munkák bármely ágának elsajátítására beiratkozhatik mint rendkívüli hallgató bárki. A legszebb női himzések, ráamunkák, talláthuzás stb. stb., továbbá a fehérnemű- és köntös-szabászat alaposan elsajátíthatók.

Továbbá szíves tisztelettel értesitem a t. közönséget, hogy kötőgépeinken a legszebb téli hárász harisnyákat, kamáslikat igen jutányos árban lehet előállítani.

Ha bármi tekintetben felvilágosítás szükséges, kész örömmel áll az igazgató a t. érdeklődők rendelkezésére.

Miután intézetünket nem a nyereszkeségi vágy, hanem az önfentartási szükség és a közönség érdeke kényszerítette arra, hogy ily széleskörű beruházást tegyen: jogosult azon remény, hogy mélyen tisztelt pártfogóink a megérdemelt támogatásban részesítik minden tekintetben intézetünket.

K.-Vásárhelyt, 1887. jan. 7.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Különlélek.

— Személyi hir. Br. Szentkereszty Stephanie, Kézdi-Vásárhely város diszpolgárnője, a vezetése alatt álló human intézetek ügyeiben folyó hó 3-án Kézdi-Vásárhelyre érkezett.

— Újév napján. Nincs az évnek szerencsétlenebb napja, mint az újév napja. A cseléded az ő akadozó szavaival, a levélhordó, a lámpagyújtogató aranyos felköszöntőivel, a kereskedő, a cipész, a szabó az ő alázatos mosolyával, az ablakod alatt felhangzó zene, a minden oldalról rád özönlő jó kívánság mind, mind arra való, hogy megkeserítsék az év első napját; ezen napon minden jó kívánságot pénzzel kell megfizetni. Az újév nyomorai között legelső helyet foglal el a zene. E napon a vidék összes farao-népsége kovácsok, vályogvetők, tolvajok, kutyapécérek, teknyő- és fakanal-gyárosok, téglavetők elhagyják mesterségüket a legiónként vonulnak be Kézdi-Vásárhelyre, hogy itt „lantban, hegedűben s czimbalmi zengésben” fejezzék ki embertársaiknak újévi üdvözlét.

— Ismerem! — felelé a barát.

— De ezek az urak nem ismerik szó szerint — mondá a király. — Pedig szükséges ismerniök, hogy az ítéletben ők is megnyugodjanak. Im, olvasd föl ezt a pontot te magad.

Márton barát átvette a király kezéből a végrendeletet s fölolvasta a kijelölt helyet: „Akarom és rendelem, hogy Márton barát válasszon a gombaszögi szerzett birtok és a szádvári ősi uradalom között, s a melyiket akarja, azt adja fiának és törvényes örökösöknek, szádvári és putnoki Patócsi Bálintnak, a másik legyen a vörös barátoké.”

— Hallottátok ezt is, urak — mondá most a király. — Márton barát a szádvári uradalmat akarja. A testámentom pedig úgy szól, hogy a melyik birtokot Márton pap akarja, azt adja Bálintnak s a másik legyen az övé. Én hát csak a megboldogult utolsó akaratára adom rá királyi pecsétemet, a mikor kimondom, hogy Márton barát, érd be te csak a gombaszögi vadaskastélylyal, mert azt szánta neked a megboldogult, s örüj, hogy álnokságodért, melylyel a benned bízott megcsalni, a törvényt kijátszani, az igaz örökösöt károsítani akartad, meg nem fenyelek, mint megérdemelnéd. Te meg, hivem, Bálint, foglald el jó lélekkel apádnak örökét. Jól tudta ő, hogy mit csinál!

Hatalmas éljenzés reszketteté meg a visszhangos falakat, kihatva a várbeli nép közé, onnan a falvakba s végig az országon: „Eljen a nagy, a bölcs, az igazságos király!”

„Pesti Hírlap.”

ket. Mig egyik ablakod alatt egy szál hegedű és egy nagy bögő csinál a „Bájtál”-ból Seehofer-balzsamot, addig a másik ablakod alatt egy kiérdemült klarinett és egy berekedt bombardon küzködik egy özönvíz előtti keringőn, s ha sikerül egy néhány piczalával megváltani magad a kettős kintől, biztos lehetsz, hogy a jövő pillanatban ugyanazok a nóták megszólalnak, csak hogy most mindenik zenekar a másik ablak alatt. És ezig megy egész délig; hiában zárkozol el, az újévi zene, mint a ragályos betegség, bejön a kulcslyukon is, átjárja s megmérgezi lelkedet; legjobb, a mit az ember tehet, hogy hunyja be szemait s nyissa ki az erszényét és fizessen, mert csak ez az egyetlen mód, mivel a nekivadult nagybögő, klarinett, vagy bombard pokoli működését feltartóztathatod.

— A difteritisz. Mai napig Kézdi-Vásárhelyt 10 difteritisz-eset fordult elő, melyek közül 6 halállal végződött.

— Benkő Gyula kézdívásárhelyi fiatal takerékpénztári könyvelő sulyos családi csapás érte. Róza nevű kedves leánykája difteritiszben elhalt.

— Időjárás Háromszéken. Az újév sem hozott időjárásunkban valami előnyös változást; a hó és ezzel járó hideg idő nem akar jelentkezni. Enyhe őszi napok járnak s a roppant mély sárnak még felerésze is alig fagy meg éjjelenként. A gazdák méltán félnek, hogy a fekete karácsonyt fehér husvét fogja követni.

— Dalegylet. A csikszeredai dalegylet folyó hó 10-én d. u. 3 órakor tartja alakuló közgyűlését a „Csillag” termében, melyre a műpártoló és dalkedvelő közönség figyelmét e helyen is felhívjuk. Örömmel vettünk hírt ezen mozgalomról, mely bizonyítja, hogy Cs.-Szereda város fiatal polgársága és iparossága átérzi a közművelődés fejlesztésének szükségességét s a szép, jó és nemes iránt elég fogékonysággal bír. Ohajtjuk, hogy siker koronázza a dalegylet alapítóinak fáradozását.

— A petroleum áldozata. Folyó hó 2-án temették el nagy részvét mellett esztelneki Szacsavay Berta kisasszonyt, ki ezelőtt mintegy két héttel a ruhájára ömlött petroleumtól összeégett. A legfondosabb ápolás mellett sem lehetett a szerencsétlenül járt áldozatot megmenteni, míg végre a hosszú, iszonyu szenvedéseknek a halál vetett véget. Béke poraira!

— Az első bál. A csikszeredai polgári olvasókör folyó hó 15-én a „Csillag” termében bált rendez. Ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

— Őt medvét löttek Csikban az utóbbi 15 nap alatt. Folyó hó 2-án csikszentdomokosi székely emberek két kiváló példányt ejtettek el s ugyanazon napon a csikszentkirályiak löttek egy nagy anyamedvét.

— Székely emlék. 1848i okt. 15-én nyílt meg — a megőrzött jegyzőkönyvek szerint — „Mikó Imre gróf, erdélyi kincstárnok, általunk megválasztott székely atyánk fia” elnöksége alatt az utolsó székely nemzetgyűlés — olvassuk a „B. H.”-ban. Ez volt az utolsó székely gyűlés, melyet „more patrio” az agyagfalvi téren a Foncsika pataka mellett tartottak. Ezt a helyet most emlékkövel akarják megjelölni a székelyek, Berzenczey István, Berzenczey László székely nemzeti biztos fia, marostordamegyei birtokos indítványára. Sikerült már kinyomozni, hogy a gyűlésen a szónoki emelvény és elnöki szék a Foncsika-patak mellett azon a földszalagon állott, a mely most a Séra Mihály agyagfalvi székely tulajdona. És még élnék Agyagfalván azokból, kik a Séra Mihály keskeny fölgszalagján is pontosan megmutatják, hol állott Mikó Imre gróf elnöki emelvénye. Ezen a ponton fogják felállítani a székely nemzeti emléket.

— Kivándorlás a földkerekségén. M. John O'Neill igen érdekes adatokat közöl egy angol lapban a kivándorlásokról, mely egy szersmind a világrészek és egyes államok lakosságáról is adatul szolgál. E szerint a szülőföldjén kívül 18.740.803 egyén tartózkodik. Első helyen az északamerikai Egyesült-Államok és Kanada állanak 7.300.042 idegennel. Ezután Délamerika Mexikóval 6.033.105 bevándorlottal; Ázsia 1.548.344,

Ausztrália 789.521 és Afrika 140.383 bevándorlottal. Az európai államok közül Franciaországban legnagyobbazidegenek száma, itt van 100.090; azután Oroszországban van 314.207; Angliában 293.708; Németországban 276.731; Svájcban 211.035; Ausztria-Magyarországban 182.676; Belgiumban 145.506; Németalföldön 60.971; Olaszországban 16.000; Skandináviában 50 ezer 968; Spanyolországban 41.703 idegen. O'Neill szerint Franciaországban 1.001.090 bevándorlót szemben áll 482.663 kívándorlós. Svájcban be- és kívándorlókat közötti különbözet 3603. A többi országokban sokkal kevesebb a bevándorlók, mint a kívándorlók száma. Ausztria-Magyarország lakossága 37.883.000, ezek közt csak 183.000 idegen (203 lakosra esik egy), míg a kívándorlók száma 337.000 (a különbözet 154.000), kik közül Németországban 118.000, az Egyesült-Államokban 135.000 és Olaszországban 16.000 egyén telepedett meg. Belgiumnak és Luxemburnak 5.800.000 lakosa van; ezek közt idegen 145.000 (39 lakosra esik egy); ellenben szülőttei közül 497.000-en mennek külföldre, nagyrészt Francia-Németországba és Németalföldre. Skandináviának 8.450.000 lakosa van csak 51.000 idegennel, kik jobbára németek (31.152), oroszok és finnnek; ellenben a kívándorlók száma 795.000. Németország lakosainak száma 45.100.000; ebből külföldön letelepedett még 1.001.000, és pedig 2 millió az Egyesült-Államokban; 110.000 Dél-Amerikában; 82.000 Franciaországban; 80.000 Svájcban; 48.000 Belgiumban; 42.000 Németalföldön; 38.000 Skandináviában. Tehát a lakosság 5-7 százaléka külföldön tartózkodik, míg ellenben a bevándorlók száma csak 293.000, kik közül 118.000 osztrák-magyar; 35.000 skandináv; 28.000 svájci és 17.000 francia. Nagy-Britanniában a kívándorlók száma 4.200.000, míg ellenben a bevándorlottaké csak 283.000, kik jobbára német és orosz kereskedő-segéddek, tanoncok, pékek, szolgák, szabók, francia pipere-árusnők és olasz zenészek. Olaszország lakóinak száma 29.361.000, a kívándorlóké 1.077.000, kik közül 403.000 Dél-Amerikában; 241.000 Franciaországban; 176.000 az Egyesült-Államokban, és 63.000 Áfrikában telepedett meg. A bevándorlottak száma csak 60.000. Oroszország tökéletlen adatai miatt csak más országok adataiból tudjuk, hogy az orosz és lengyel kívándorlók száma 148.000. Spanyolország és Portugáliának 21.732.930 lakója van; a kívándorlók száma 453.000, kik közül 337.000 Dél-Amerikában, 75.000 Franciaországban és 28.000 az Egyesült-Államokban lakik. Svájc összes lakossága 2.635.000; külföldre költözöködt 207.000; ezekkel szemben letelepedett 211.000 idegen. O'Neill végül táblázat szerint kimutatja, hogy a földkerekségén 2.910.652 zsidó van elszéledve. E szerint Ausztriában van 1 millió 005.394; Magyarországon 638.314 (a felénél több jutott tehát ránk); Németországban 561.612; Romániában 400.000; Németalföldön 81.693; Nagy-Britanniában 46.000; Tunizban 45.000; Olaszországban 38.000; Perzsiában 19.000; Bulgáriában 14.256; Indiában 12.000; Ausztráliában 10.351; Svájcban 7.873; Belgiumban 3000; Svédországban 2993; Spanyolországban 402; Norvégiában 34 és számos szigeten egy-egy zsidó él.

— A szállítani való tojás eltevése. Hogy a szállításra szánt tojásokat a romlás ellen megóvják, mézstejet, szalicilsav-oldatot vagy glicerint is használnak, mely szerekekkel a tojásbáj porusait légmentesen elzární törekednek. A tojást a mézstejbe rakják, aztán kiszedvén, a levegőn megszáritják. Ugyanigy alkalmazzák a szalicilsav-oldatot is. Glicerinnel következőképen kezelik a tojást: A tojást eltevő vagy csomagoló kesztyűt huz, melyet glicerintbe vagy zsíros olajba áztat, aztán a tojást a kesztyűvel úgy megtűrölgeti, hogy az egész tojásfelület egyenlően vonassék be az illető anyaggal. Csomagoláshoz igen jó a szeckával vagy törekekkel kevert fűrészpör. A ládába előbb szalmát tesznek, melyet a ládához mértén megvág-nak, erre 5 cm. magasan fűrészpört tesznek s a rétegre rakják kis közökkel a tojásokat.

A tojásra ismét 5 cm. magas fűrészpörreteg jön s így folytatják mindaddig, míg a láda meg nem telik. A láda fedele alatt is szalmának kell lenni. Télen több szalmát kell használni.

— Mire jó a tournure? Egy párisi ház megbizta hivatalnokát, hogy vigyen el másnap reggelre egy auteuili kereskedőnek haterer frankot. A fiatal megbizott mulatva töltötte az éjszakát, sőt egy félvilági hölgy bájai annyira bilincseltek, hogy másnap reggel annak a boudoirjában ébredt fel, haterer frankja pedig hiányzott. A hivatalnok sirtírt, fényezetett, de Juliette Darnoir, a bájos szíren kérlelhetetlen maradt: ő nem látta a pénzt. A rendőrség beavatkozott a dologba, megmotozta a kisasszony lakását, de a pénznek nem akadt nyomára. A motozást vezető rendőrnek feltűnt azonban a kisasszony néhány mozdulata, melylyel toilettetjét igazgatta. Elrendelte a hölgy ruhájának megmotozását, s a hat darab ezeres a tournure-ból előkerült.

Köszönetnyilvánítás.

A kézdívásárhelyi „Stephanie” menház javára a karácsonyi szent ünnepek alkalmából a következő nemes szívű egyénektől folytak be önkénytes adományok:

Báró Szentkereszty Stephanie 20 sing gyolcs, 5 drb keszkenő, mlts Cseréy Jánosné 1 frt, K. Oszász Józsefné 1 kalács, 2 könyvnek való, özv. Nagy Mózesné 2 üveg bor, Szűcs József polgármesterné 3 üveg bor, Krinczy Károlyné egy szál kolbász, 2 üveg bor, Kovács Ferenc gyógyszerészné egy üveg bor, egy kosár alma, Welnreiter Györgyné 3 üveg sör, 1 üveg tej, Zayzon Lázárné 4 üveg bor, özv. Pap Andrásné 2 üveg bor, Szabó Mózesné urnó 40 kr, a k.-vásárhelyi jótékony nőegyesület tiz sing gyolcsot.

Fogadják a kegyes adakozók szíveségükért a munka és kereset képtelen szegény aggok nevében kifejezett leghálásabb köszönetünket.

K.-Vásárhelyt, 1887. január 4-én.

Özv. Pap Andrásné,
alelnök.

Köszönetnyilvánítás.

Részint helyből, mint az ország különböző vidékeiről oly számosan szerencsétlettek újévi üdvözléttel, hogy elfogadlatasom miatt külön-külön üdvözlő soraimat nem küldhetem el. Azért e becses lapok hasábjain nyilvánítok mindazoknak helyt és a távolban legmelegebb köszönetet szíves üdvözlő sorakért, azon meleg ohajtással, hogy a jó Isten azon számos üdvözlőimet boldogsággal és áldásával gazdagítsa az új esztendőben.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. jan. 3.

Lekötelezettjők:
Székely János,
ref. pap.

Nyilvános köszönet.

Kis leányunknak — Rózsika — hirtelen bekövetkezett halálával veszteségünkben vigaszt nyújtott a részvét, melylyel fájdalomkat enyhíteni igyekeztek.

E részvétért fogadják mindazok, kik azt nyilvánították, hálás köszönetünket.

Benkő Gyula,
Fejér Roza.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Árverési hirdetés.

A kovásznai kir. járásbíróság tkkvi hatóságának jelen évi nov. hó 26-kán kelt 2439. sz. alatti végzése folytán ezenel közhírre tétetik, miszerint a „Budapesti Hitelező Védegyelet” végrehajtható-nak kovásznai lakos Imreh Bertha elleni 1422 frt 31 kr tőkekövetelés s járulékaikielégítése ügyében, az 1881. LX. t.-cz. 144. §-a alapján, a kovásznai kir. járás

biróság területén lévő a kovásznai 2165. sz. tjkvben felvett ingatlanára, és pedig az 1773. hr. sz. a. nézve 8 frt, 1989. hr. sz. 29 frt, 2966. hr. sz. 27 frt, 3193. hr. sz. 3194 hr. sz. 18 frt, 2023., 5024. hr. sz. 22 frt, az 5068. hr. sz. 6 frt, 5094., 5095. hr. sz. 12 frt, 6475. hr. sz. 15 frt; továbbá a kovásznai 1581. sz. tjkvben 8400., 8401., 8401. hr. sz. alatti ingatlanokból tulajdon járandóságára 11 frt; végül a szörcei 681. sz. tjkvben 2222. hr. sz. alattira nézve 47 frt, 2235. hr. sz. 11 frt, 2236. hr. sz. 11 frt, 2239. hr. sz. 32 frt, 2262. hr. sz. 30 frt, 2263. hr. sz. 31 frt, összesen 310 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s annak foganatosítására határnapul jelen év január hó 10-én d. e. 9 órája a kir. járásbiróság telekkönyvi irodájába tüzet ki.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben bánatpénzül letenni.

Vevő köteles a vételár két egyenlő részben, és pedig az első árverezés napjától számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 15 nap alatt, a minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6 százal. kamatokkal a k.-vásárhelyi adóhivatalnál mint bir. letéti pénztárnál lefizetni.

Hamar Lajos,
bir. végrehajtó.

Sz. 6280. tkkvi
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy kézdivásárhelyi özv. Bartha Józsefné Hegyesi Teréz végrehajtónak kézdiszentléleki Balog István végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Kézdi-Szentlélek községben fekvő, a kézdiszentléleki 342. sz. tjkvben A + 728., 732., hr. sz. 2 frt, 741., 742. hr. sz. 435 frt, 3323., hr. sz. 7 frt, 3426., hr. sz. 44 frt, 4348., 4349. hr. sz. 44 frt, 4651., hr. sz. 21 frt, 4767. hr. sz. 25 frt, 5245. hr. sz. 7 frt, 5302., hr. sz. 2 frt, 5683., hr. sz. 36 frt, 7386., hr. sz. 29 frt, 9308—9313. hr. sz. 75 frt, 9521., 9522., 9523. hr. sz. 136 frt, 8801. hr. sz. 75 frt, 1090., 1091. hr. sz. 181 frt, 1097., 1098. hr. sz. 193 frt becsértékű kézdiszentléleki Tamás Erzsébettel közösen birt ingatlanaira nézve a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi március hó 21-ik napján a. e. 9 órakor Kézdi-Szentlélek községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát telekkönyvi testenként készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi decz. hó 9-ik napján tartott üléséből.

Szacsvay Sándor,
h. elnök.
Barcsa Miklós,
jegyző.

Sz. 2288—1886.
tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az imecsfalvi róm. kath. megye végrehajtónak imecsfalvi Imecs Miklós végrehajtást szenvedett elleni 1250 forint tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék (kovásznai kir. járásbiróság) területén lévő Imecsfalva községében fekvő, az imecsfalvi 21. számú tjkvben 454. hr. sz. 98 frt, 460. hr. sz. 107 frt, 700. hr. sz. 72 frt, 1728., 1729. hr. sz. 331 frt, 1675. hr. sz. 240 frt, 291. hr. sz. 131 frtba becsült ingatlanokra összesen az árverést 979 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi januárus hó 13-ik napján d. e. 9 órakor Imecsfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §. kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1886. évi november hó 16-án

Dobay János,
kir. j.-biró.

Sz. 4833. tkkvi.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy kovásznai ügyvéd Varga Mihálynak önkénytes árverés iránti ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Kézdi-Vásárhely városában fekvő, a kézdivásárhelyi-kantai 1432. sz. tjkvben A + 1501—1503. hr. sz. 167 frt becsértékű, az 1540. hr. sz. 1000 frt becsértékű, a kovásznai Varga Mihály ügyvédnek Krausz Károlyna hagyatékával közösen birt egészbeni ingatlanokra nézve a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi január hó 14-ik napján d. e. 9 órakor Kézdi-Vásárhelyt ezen kir. tkkvi hatóság irattárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenként készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi október hó 7-én tartott üléséből.

Id. Dónáth József,
elnök.
Barcsa Miklós,
jegyző.

Sz. 2080—1886.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy kézdivásárhelyi Gál Istvánné Fazakas Julianna végrehajtónak hilibi Gál János végrehajtást szenvedett elleni 705 frt 72 kr tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék (kovásznai kir. járásbiróság) területén lévő Gelence községében fekvő, a gelencei 1067. számú tjkvben 3378. hr. sz. ingatlanra 59 frt, 3642. hr. sz. a. 49 frt, 3643. hr. sz. a. 49 frt, 3644. hr. sz. a. 233 frt, 4404. hr. sz. a. 83 frt, 4405. hr. sz. a. 165 forint, összesen tehát az árverést 638 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi januárus hó 11-ik napján délelőtti 9 órakor Gelence község házánál birtoktestenként megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42-dik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1886. évi október hó 7-ik napján.

Dobay,
kir. járásbiró.

Sz. 5720. tkkvi
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Bartha Józsefné Hegyesi Terézia végrehajtónak Borcsa János (Ferenc fia) és neje Kovács Teréz végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Kézdi-Szentlélek községben fekvő, a kézdiszentléleki I. rész 1018. sz. tjkvben foglalt A + a. 3469., hr. sz. 102 frt, 6098., hr. sz. 24 frt, 7502. hr. sz. 13 frt, 8428., hr. sz. 84 forint, 9741., hr. sz. 7 frt, 9795., hr. sz. 15 frt, 9369. hr. sz. 111 frt, 9370., hr. sz. 17 frt, 9370., hr. sz. 17 frt és 1809., 1809., hr. sz. 54 frt becsértékű ingatlanokra, mely egyszerűsített kikiáltási ár is, az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi március hó 4-ik napján délelőtti 9 órakor Kézdi-Szentlélek községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenként készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. nov. hó 24-én tartott üléséből.

Szacsvay Sándor,
h. elnök.
Barcsa Miklós,
jegyző.

Szenzációs hirdetmény.

24—30

Lőwpokrócz-ésszőnyeggyári raktára Bécsben az alábbi árukat készpénzfizetés és utánvétel mellett a következő bámulatos olcsó árakon adja el és szállítja:

Lőwpokróczok 190 cm. hosszúság és 130 cm. szélességben 1 frt 60 kr, legfinomabbak 1 frt 75 kr.

Ezen pokróczok ágyterítők- és szőnyegekül is használhatók.

Bouret-selyemágytakarók darabonként 2 frt 80 kr.

Sárgaszőru bérkocsi-pokróczok 2 méter hosszúságban, 1½ méter szélességben a 2 frt 50 kr.

Urasági pokróczok a 3 frt.

Flanell-pokróczok a 4 frt.

Juta-függönyök redőzettel és rojtokkal, elegáns kiállításban, 1 ablakra való 2 frt 50 kr, legfinomabb 3 frt 50 kr.

Egy juta-készület, mely 1 asztalterítőtől és 2 ágyterítőtől áll, a legújabb minta szerint, rojtokkal, 5 frt 50 kr.

Két ágytakaróból és egy asztalterítőtől álló **ripsz-készületek** a legpompásabb színekben, selyemzsinorral és bojtokkal körülvéve; egy készület ára 5 frt.

Ágy előtti szőnyegek vastag flannellel és jutával töltve, állatrajzokkal és tájképekkel díszítve, ajándéknak különösen alkalmasak, 1 pár 2 frt 50 kr.

Szíves megrendelések S. Löwpokróczgyári raktárába (Bécs II. Nordbahnstrasse 26. sz.) intézendők.

Brünni ruhaszővetek télre és nyárra, tiszta gyapjuból, minden divatos színben, teljes férfiruhákra. 1 maradék 4 frt 75 kr; legfinomabb 6 frt 75 kr.

Utazó-plaidek tiszta gyapjuból 3½ mtr. hosszúság, 160 mtr. szélességben, a 3 frt 50 kr.

Egy **utazó-plaid**, legfinomabb, 4 frt 50 kr.

Zsebkendők színes szegélyezettel, szép kiállításban:

1 tuczat, uraknak 1 frt 20 kr.

1 „ hölgyeknek 1 „ — „

1 „ lenzsebkendő 2 „ — „

Tüzdelte ágyterítők vörös török kretonból, elegáns tűzdeléssel, kellő hosszúság és szélességben a legnagyobb ágyhoz is, a 3 frt, legnagyobbak darabja 3 frt 50 kr.

Lepedők (varrat nélkül) 3 sing hosszúság, 2 sing szélességben a legkeményebb vászonból (kielégítő a legnagyobb ágyakhoz is); darabja 3 frt.

Cs. kir. szabadalmazott **Phoenix-éveszközök**, melyek örökké fehérek maradnak, 6 kés, 6 villa, 6 evő- és 6 kávékanál, együtt 24 drb, csak 5 frt.